

Είχαμε την ευκαιρία, σήμερα, να κουβεντιάσουμε για το μέλλον της Ευρώπης μπροστά από τις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε. Η Ευρώπη, εκτός από τις μεγάλες κρίσεις, την προσφυγική, την οικονομική και της ασφάλειας που διαχειρίζεται τα τελευταία χρόνια, έχει να διαχειριστεί και κάποια σοκ, εξαιτίας της απόφασης της Μεγάλης Βρετανίας να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εξαιτίας της αλλαγής της εξωτερικής πολιτικής μετά την αλλαγή διακυβέρνησης στις ΗΠΑ και το νέο πλαίσιο της πολυετούς Ατλαντικής Συμμαχίας. Επιπλέον βλέπουμε από την πλευρά των Ηνωμένων Πολιτειών μια αλλαγή στάσης.

Αυτές τις προκλήσεις πρέπει να της διαχειριστεί η Ευρώπη με αποφασιστικότητα. Εάν συνεχίσει στην ίδια πορεία είναι βέβαιο ότι θα αντιμετωπίσει πολλαπλά προβλήματα. Δεν μπορεί η Ευρώπη να παράγει περισσότερες εσωτερικές κρίσεις από όσες μπορεί να καταναλώσει και δεν μπορεί να συνεχίσει να πορεύεται με προγράμματα λιτότητας που εξοντώνουν τους λαούς και τους θέτουν σε πλήρη συναισθηματική αντίθεση με τις ηγεσίες τους και με την Ευρώπη, ως έννοια και ως όραμα. Δεν μπορεί να συνεχίσει με λιγότερη αλληλεγγύη, δεν μπορεί να συνεχίσει με λιγότερη δημοκρατία. Να αποφασίζουν κάποια εξωθεσμικά όργανα σε κλειστές πόρτες το μέλλον των λαών.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Σύνοδος της Ρώμης είναι μια ευκαιρία. Είναι μια ευκαιρία, προκειμένου να υπάρξει ένας επαναπροσδιορισμός και μια αλλαγή πορείας. Ωστόσο, δεν είμαι αισιόδοξος ότι αυτό μπορεί να συμβεί άμεσα.

Βρισκόμαστε μπροστά σε κρίσιμες εκλογικές αναμετρήσεις στην Ευρώπη που θα καθορίσουν την πορεία της. Και νομίζω ότι αυτές οι εξελίξεις και οι προκλήσεις, τις οποίες περιέγραψα, μπορεί να είναι είτε αφορμή για μια νέα πορεία να αναλάβει με αυτοπεποίθηση η Ευρώπη το ρόλο της στο διεθνές στερέωμα και να διατηρήσει την ενότητά της, είτε όμως, αν δεν συνειδητοποιήσει την κρισιμότητα των στιγμών και αν δεν υπάρξει αλλαγή πορείας πολιτικής ατζέντας, μπορεί να βρεθεί και μπροστά σε πολύ κρίσιμα διλήμματα το επόμενο διάστημα.

Είχαμε, επίσης, την ευκαιρία, συζητώντας για τις διεθνείς προκλήσεις, να κουβεντιάσουμε για την ανάγκη να τηρηθεί το Διεθνές Δίκαιο, τόσο σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των προσφυγικών ροών, όσο, όμως, και σε ό,τι αφορά τα θέματα της ασφάλειας, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε στα ζητήματα της ασφάλειας.

Θέλω, τέλος, με την ευκαιρία να επισημάνω κάτι το οποίο επεσήμανα και στη Σύνοδο, αλλά και στις κατ' ιδίαν συναντήσεις: Το τελευταίο διάστημα παρατηρείται μια αυξημένη προκλητικότητα και στρατιωτική δραστηριότητα στο Αιγαίο από την πλευρά της Τουρκίας. Θέλω να δώσω ένα σαφές μήνυμα: Αυτός ο δρόμος δεν οδηγεί πουθενά. Η Ελλάδα ήταν, είναι και θα είναι αποφασισμένη να υπερασπιστεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου και του Ευρωπαϊκού Δικαίου που παραβιάζεται από την άλλη πλευρά. Και ας μην ξεχνάμε, τα ελληνικά σύνορα είναι τα ευρωπαϊκά σύνορα. Θέλω, λοιπόν, να είμαι σαφής. Γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο δεν υπάρχουν. Αυτό που υπάρχει είναι η σταθερή αποφασιστικότητα της Ελλάδας να υπερασπιστεί το Ευρωπαϊκό, το Διεθνές Δίκαιο και τα κυριαρχικά της δικαιώματα, καθώς επίσης και η αποφασιστικότητά της να αντιμετωπίσει με ψυχραιμία όλα τα προβλήματα που προκύπτουν, ποντάροντας πάντα στο διάλογο, στη συνεργασία και όχι σε κινήσεις εντυπωσιασμού. Εκεί θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε, έχοντας την πεποίθηση ότι το μήνυμα αυτό θα ληφθεί και από την άλλη πλευρά.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ποια ήταν η αντίδραση των συνομιλητών σας στις διμερείς συναντήσεις και μέσα στην αίθουσα;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Νομίζω ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εταίρων μας δείχνει απόλυτη κατανόηση στη θέση, στη στάση, στα δίκαια αιτήματα της ελληνικής πλευράς σε όλα τα

θέματα, τόσο σε ό,τι αφορά τη διαχείριση της προσφυγικής κρίσης, τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, αλλά και στα θέματα που αφορούν την οικονομία και την πορεία της χώρας και νομίζω ότι ο μεγάλος μας σύμμαχος στο τελευταίο είναι η εξαιρετικά θετική απόδοση, η θετική υπέρβαση όλων των οικονομικών στόχων από την πλευρά της Ελλάδας στο τελευταίο διάστημα.